

Zatwierdzone przez Główny Urząd
Statystyczny dnia 6 czerwca 1961 r.
nr 58/V/62/10i.

INSTRUKCJA DOTYCZĄCA FORMULARZA WEDŁUG WZORU KUA — typ 4

[Meldunek kierownika wydziału architektury i budownictwa prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej o udzieleniu zezwolenia na rozpoczęcie budowy (użytkowanie) obiektów budownictwa kubaturowego].

Meldunki sporządzają wydziały architektury i budownictwa prezydium powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw przy udzielaniu zezwolenia na budowę lub rozbudowę oraz przy udzielaniu zezwolenia na użytkowanie obiektów budownictwa kubaturowego.

Meldunki te należy sporządzać dla każdego obiektu jednocześnie z załatwianiem formalności związanych z wydaniem zezwolenia.

Wymienione formularze według wzoru KUA — typ 4 powinno się przysyłać do wydziału architektury i nadzoru budowlanego prezydium wojewódzkiej rady narodowej w terminie do dnia 5 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły w oddzielnych grupach według udzielonych zezwoleń:

- a) na rozpoczęcie budowy lub rozbudowy,
- b) na użytkowanie.

Wyjaśnienia szczegółowe:

W nagłówku meldunku należy podać nazwę powiatu, miasta (stanowiącego powiat) lub dzielnicy (w miastach wyłączonych z województw) oraz miejsce i datę sporządzenia meldunku

Dane w ramce w prawym górnym rogu meldunku: Pozycji 1 nie wypełniać. W pozycji 2 skreślić niepotrzebne wyrazy, pozostawiając właściwe określenie rodzaju budownictwa. Np. „Uspołecznione miejskie”, „Uspołecznione wiejskie”, „Prywatne wiejskie”, „Prywatne miejskie”.

Adres — podać nazwę siedziby zwierzchniej władzy budowlanej.

Treść meldunku — podać datę wydania zezwolenia na rozpoczęcie budowy lub użytkowanie — skreślić niepotrzebne wyrazy — szczegółowo określić rodzaj budynku np. „dom mieszkalny jednorodzinny — szeregowy”, „dom mieszkalny wielorodzinny 3-kondygnacyjny”, „dom kultury z salą na 200 osób”, — podać kubaturę obiektu w m³, należy określić rodzaj projektu skreślając zbędne wyrazy. W razie zastosowania projektu typowego podać jego numer według wykazu. W odniesieniu do projektów z typizacji lokalnej należy kierować się zasadami określonymi w instrukcji dotyczącej formularza według wzoru KUA — typ 3.

Uwaga: Obiekty realizowane według projektów z typizacji lokalnej wymagają decyzji na szczeblu głównego architekta województwa (m. wojewódzkiego). Meldunek powinien być podpisany przez kierownika wydziału.

232

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 17 czerwca 1961 r.

w sprawie wprowadzenia granicznych odległości transportu zewnętrznego oraz dwukrotnego transportu materiałów przy kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych.

Wobec stwierdzenia w wielu przypadkach ustalania w danych wyjściowych dotyczących kosztorysów nie uzasadnionych zbyt długich odległości transportu zewnętrznego materiałów budowlanych oraz szerokiego stosowania indywidualnie wyliczonych, wyższych niż normatywne, wskaźników dwukrotnego transportu, co powoduje sztuczne podrożenie robót budowlanych oraz nadmierne obciążenie taboru kolejowego i samochodowego, w celu usunięcia tych niewłaściwości, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 38, poz. 225) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla materiałów wymienionych w § 1 ust. 1 oraz § 2 ust. 1 lit. b) zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 23 listopada 1960 r. w sprawie ustalenia odległości transportu zewnętrznego

go materiałów dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 89, poz. 404) przy ustalaniu na podstawie przedstawionych przez wykonawcę robót wyliczeń średnich odległości transportu — danych wyjściowych do kosztorysów zakazuje się wprowadzania odległości transportu zewnętrznego większych niż:

a. transport kolejowy:	
— piasek	100 km
— prefabrykaty małowymiarowe	200 „
— prefabrykaty wielkowymiarowe i cegła	300 „
— żwir, pospółka	350 „
— kamień, kostka i krawężniki, grys, tłuczeń i kliniec	400 „
— żużel	500 „
b. transport samochodowy:	
— wszystkie materiały	50 km

2. Opłata za transport kolejowy lub za wydłużenie transportu samochodowego przy pobieraniu materiału bezpośrednio od dostawcy nie może przekraczać 60 zł od tony przewożonego materiału. Za wydłużenie transportu samochodowego uważa się całkowitą odległość transportu samochodowego pomniejszoną o odległość od najbliższej stacji kolejowej

3. Zarządzenie niniejsze nie obejmuje wyjątków podanych w § 2 ust. 1 lit. a), c), d) oraz § 2 ust. 2 zarządzenia wymienionego w ust. 1.

§ 2. 1. Jednostki nadrzędne inwestora i wykonawcy ograniczą do najniezbędniejszego minimum wydawanie zezwoleń wynikających z uprawnień omówionych w pkt 9.2.3 instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych, a dotyczących stosowania szczegółowej kalkulacji cen materiałów masowych w odniesieniu do budów prowadzonych w warunkach znacznie odbiegających od przeciętnych. W szczególności ograniczenia powinny dotyczyć udzielania zgody na stosowanie wyższych „wskazników dwukrotnego transportu” niż to jest przewidziane w obowiązujących normatywach.

2. Jednostki nadrzędne inwestora i wykonawcy zaprowadzą rejestry udzielanych zezwoleń, w których należy szczegółowo uzasadnić każdorazowo wydane zezwolenie.

3. Inwestorzy centralni oraz ministerstwa i urzędy centralne bądź prezydya wojewódzkich rad narodowych nadzo-

rujące przedsiębiorstwa budowlano-montażowe będą dokoonywali systematycznej kontroli rejestrów, o których mowa, i w razie stwierdzenia faktów wydania nieuzasadnionych zezwoleń wyciągną odpowiednie konsekwencje w stosunku do podległych im jednostek.

§ 3. 1. Ograniczenia wymienione w § 1 ust. 1 dotyczą wszystkich kosztorysów, których wycena nie została rozpoczęta przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia lub których termin umowy dostarczenia inwestorom upływa po dniu 30 września 1961 r.

2. Wszystkie kosztorysy poprzednio opracowane podlegają aktualizacji, jeżeli termin rozpoczęcia realizacji obiektu lub części obiektu objętego danym kosztorysem przypada później niż 1 stycznia 1962 r.

3. Obowiązek aktualizacji kosztorysów spoczywa na inwestorze.

§ 4. Stosowanie innych zasad niż podane w niniejszym zarządzeniu może nastąpić jedynie wyjątkowo w szczególnie uzasadnionych przypadkach za zgodą Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: S. Pietrusiewicz

233

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 22 czerwca 1961 r.

w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Na podstawie § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90 i Nr 42, poz. 203) i w związku z § 5 uchwały nr 107 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1961 r. w sprawie środków zabezpieczających dyscyplinę wykonania narodowego planu gospodarczego na 1961 r. w zakresie zatrudnienia, funduszu płac, wydatków budżetowych i dostaw towarów rynkowych dla ludności ustala się, co następuje:

Ustalanie planów funduszu płac.

§ 1. 1. Plan funduszu płac ustalony w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu nie może w sumie łącznej przekraczać kwoty ustalonej dla danego resortu w narodowym planie gospodarczym.

2. Jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami (zarządy, zjednoczenia) oraz ministerstwa mają prawo do tworzenia w ramach kwot funduszu płac ustalonych w narodowym planie gospodarczym rezerwy funduszu płac łącznie w granicach do 3% kwoty ustalonej w narodowym planie gospodarczym. Rezerwa ta jest przeznaczona na elastyczne dostosowanie funduszu płac przedsiębiorstw do warunków wykonania zadań ustalonych w planie rocznym.

3. O wysokości utworzonej przez jednostki nadrzędne i ministerstwa rezerwy funduszu płac ministerstwo powiadamia centralę banku finansującego działalność przedsiębiorstw bezpośrednio po opracowaniu planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw oraz zbiorczych zestawień jednostek nadrzędnych i ministerstw.

§ 2. 1. Plan funduszu płac przedsiębiorstwa ustala się w ramach dyrektywnego limitu funduszu płac określonego przez jednostkę nadrzędną wraz z podziałem na fundusz osobowy i fundusz bezosobowy.

2. W planach funduszu płac przedsiębiorstwa wyodrębnia się:

1) fundusz płac osobowy z podziałem na:

a) fundusz płac robotników (bez premii),
w tym: robotników produkcji podstawowej,
robotników produkcji pomocniczej,
robotników usług produkcyjnych,

b) fundusz premii robotników,
w tym: robotników produkcji podstawowej,
robotników produkcji pomocniczej,
robotników usług produkcyjnych,

c) fundusz płac pracowników umysłowych,
d) fundusz płac pozostałych pracowników fizycznych,
e) fundusz płac uczniów;

2) bezosobowy fundusz płac.